

Vuonna 1921 helmikuun 24 päivänä kokoontuivat Eduskunnan Pankkivaltuusmiehet puheenjohtaja Lavonius, herrat Nevanlinna, Tanner, Heinonen, Ramsay sekä varamies Listo.

1 §.

Kun pankinjohtaja Gråsten Pankkivaltuusmiesten pyynnöstä oli tullut saapuville esiteltiin Valtioneuvostolle edellisessä kokouksessa pöytäkirjan 2 §:n kohdalla esillä olleesta asiasta menevän kirjelmän luonnos, sekä luonnos kirjelmään liitettäväksi lakiehdotukseksi.

Sen jälkeen kuin keskustelu asiasta oli päätynyt, toimitettiin, siihen nähden että Pankkivaltuusmiesten kesken oli ilmaantunut eri mieliä, äänestys, jolloin

Herra Listo katsoi, että 2 §:n 1 momentissa olevat sanat „joko Suomen tahi sen maan rahassa” olisi muutettava kuuluviksi „joko Suomen Pankin seteleissä tahi sen maan rahassa” sekä että

22

saman pykälän 2 momentissa olevat sanat „Suomen rahassa” olisi muutettava kuulumaan „Suomen Pankin seteleissä”;

Herra Ramsay katsoi, että lakiehdotuksessa oleva sanamuoto oli säilytettävä;

Herrat Heinonen, Tanner, Nevanlinna ja Lavonius yhtyivät kukin vuoroonsa herra Ramsayn mielipiteeseen, joka siten oli tullut Pankkivaltuusmiesten päätökseksi.

Näin ollen ja sittenkuin Pankkivaltuusmiehet olivat yksimielisesti päättäneet lakiehdotuksen muista yksityiskohdista, päätettiin lakiehdotus hyväksyä näin kuuluvana:

L A K I,

jolla Suomen Pankki toistaiseksi vapautetaan lunastamasta seteleitensä kultarahalla.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään täten:

1 §.

Suomen Pankki vapautetaan toistaiseksi elokuun 9 päivänä 1877 kultarahakantaan siirtymisestä annetun Asetuksen 2 §:ssä ja Pankin ohjesäännön

20 §:ssä määrätystä velvollisuudesta lunastaa setelinsä kultarahalla.

Niin kauan kuin tämä vapautus on voimassa, on jokainen velvollinen laillisena maksuvälineenä vastaanottamaan Suomen Pankin seteleitä niiden nimellisarvosta kaikissa suorituksissa, olkoot mitä laatua tahansa.

2 §.

Ennen tammikuun 1 päivää 1915 annetut obligatsiot ja niihin kuuluvat korkoliput, kun ne ovat asetetut maksettaviksi sekä Suomen että ulkomaan rahassa, ovat, jos haltija on ulkomaalainen, lunastettavat obligatsion sanamuodon ja haltijan vallinnan mukaisesti joko Suomen tai sen maan rahassa, johon obligatsiot vuoden 1914 päättyessä oli sijoitettu.

Jos obligatsion haltijana on tai vuoden 1914 jälkeen on ollut Suomen kansalainen, on obligatsion tai korkolipun esittäjä velvollinen ottamaan maksun Suomen rahassa.

3 §.

Määräykset siitä, miten obligatsion haltijan on

toteennäytettävä oikeutensa hänelle 2 §:ssä varattuun valintaan, antaa Valtiovarainministeriö.

Tämän jälkeen Pankkivaltuusmiehet päättivät hyväksyä kirjelmän näin kuuluvana (Kirjelmä 17).

Vakuudeksi:

K. N. Rankala